

[Alfred Kristensen.]

om Søndagen. Man skulde tro, at det ikke var rigtigt. For os andre, der lever vort Liv uden for København, er det fuldkommen ubegribeligt, at Kirken kun er aaben for kirkelige Handlinger to Dage om Ugen, hvorimod f. Eks. Raadhuset er aabent hver Dag i Ugen, ogsaa for Handlinger, der kan foregaa enten i Kirken eller paa Raadhuset, f. Eks. Vielser. Det skal nok bidrage til at styrke Folkekirken som Princip og Ide, som bærende i Befolkningen, at man har den Ordning, at kun de, der kan betale for det, kan komme hvilken Dag i Ugen det skal være, og faa Vielser, Begravelser o. s. v. foretaget, medens de, der skal have det vederlagsfrit, henvises til to Dage om Ugen. Den Form for Demokrati synes jeg er enestaaende, og den findes oven i Købet i København og paa Frederiksberg, der paa saa mange Omraader er saa vidt fremme, at man paa Landet og i Provinsen ser op til, hvad der sker her inde i Hovedstaden. Der er her et Omraade, hvor man langtfra ser op til den Ordning, der her foreslaas gennemført. Jeg vil gerne henstille meget indtrængende til den højtærede Minister, at der her tages et Initiativ af Ministeren, saa at dette Forhold kan blive bragt til Ophør; det er saa langt uden for den Tid, vi lever i, at det forekommer mig, at det ikke kan bestaa. Det er vist ikke noget, der skal overvejes, jeg tror, det er noget, der skal tages Stilling til straks og afskaffes straks. Man bygger Kirker, store, monumentale Kirker, som til sene Tider vil tale til kommende Slægter om vor Tid. Men naar Indvielsen er overstaaet, drejes Nøglen om for Fattigfolk. Man kunde passende skrive over Kirkedøren: Aaben hver Dag for de rige, lukket fire Dage om Ugen for de fattige. Hvis man skrev det, tror jeg, det vilde gaa ind i Folks Bevidsthed, at her er noget, der skal ændres. Jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at tage disse Forhold op paa en saadan Maade, at man ikke skyder sig ind under, at under de givne Forhold, for Tiden o. s. v. kan de ikke løses. Nej, her er et Spørgsmaal, som det forekommer mig maa løses og løses nu.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag til fortsat velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Stegger Nielsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilslutte mig begge Lovforslagene: om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg og Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg. Det maa billigvis indrømmes,

at Danmarks Præstestand i de senere Aar har været ualmindelig layt og alt for lavt lønnet. Man maa vel ogsaa sige, at det er en Sag, som ikke har gjort sig meget gældende, men holdt sig noget tilbage, hvilket altsaa i dette Tilfælde ikke er blevet særlig stærkt belønnet. Mange Præstehjem har døjet — det er vi adskillige, der har set — under den lave Lønning, døjet med at komme igennem. Mange unge Præster, der havde stor Læsegæld, er kommet ud til store Præstegaarde, som stillede mægtige Krav til deres Økonomi, til Møbleri og Opvarmning etc., som de slet ikke kunde klare. Derfor er det rimeligt at foretage den Lønforbedring, som nærværende Lovforslag tilsigter, og som er en Frugt af Lønningskommissionens Arbejde. Jeg for mit Vedkommende maa indrømme, at Præsterne har noget til gode her.

Om selve Lønplaceringen i de forskellige Klasser — det gælder begge Lovforslag — skal jeg ikke udtale mig. Jeg synes ikke, man skal staa og gentage disse Ting 3—4 Gange fra den samme Talerstol! At der vil blive Grænsetilfælde, hvor nogle vil mene, at et Embede skulde have været i en anden Klasse end den, hvori det nu engang er kommet, er klart — saaledes vil det altid være. Men det forhindrer ikke, at man som Helhed finder Placeringen rimelig og rigtig. Vi billiger fra mit Partis Side, at der ydes Provsterne det Tillæg, som den højtærede Kirkeminister gjorde Rede for: 300 Kr. aarlig, at et Antal Kordegn-Embeder i Provinsen foreslaas omdannet til Tjenestemandstillinger, og at Organister og Kirkebetjente faar bedre Lønvilkaar. Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen nævnte Gravernes Forhold og beklagede, at der ikke var blevet rettet paa disse. Det er rigtigt, at vi har modtaget en Henvendelse fra Graverne, men jeg har da forstaaet det saaledes, at man i Folketingsudvalget, ogsaa i dets Betænkning, har givet Udtryk for — ganske vist ikke gennem Ændringsforslag —, at en fuld og varig Stilling som Graverstillingen bør betinge, at den bliver en Tjenestemandstilling, og at Honorarerne for de ikke tjenestemandsansatte Gravere bør revideres, saa at Betalingen sættes i et mere rimeligt Forhold til Arbejdets Omfang. Jeg finder personlig, at det er noget positivt, der her er sat ind.

Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg omhandler jo Biskoppernes Aflønning og de fire Lønningsklasser o. s. v., som jeg, som sagt, ikke skal opholde mig ved. Jeg skal nævne § 28, som fastsætter Honorarer